

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

SSN Paweł Wiliński

Protokolant Klaudia Binienda

w sprawie **N. B.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 3 października 2023 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanej

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 21 czerwca 2022 r., sygn. akt II K 1207/21,

**uchyla zaskarżony wyrok łączny i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Siedlcach ustalił, że N. B. została skazana:

„- wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 9 października 2019 r., sygn. akt VII K 747/18 za czyny popełnione w okresie od 31 stycznia 2017 r. do 15 maja 2017 r. z art. 278 § 1 k.k., art. 286 § 1 k.k., art. 279 § 1 k.k. i art. 270 § 2 k.k. na karę

roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat; postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 7 grudnia 2021 r. zarządzono wykonanie kary 1 roku pozbawienia wolności - kara podlega wykonaniu;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Tczewie z dnia 24 lutego 2021 r., sygn. akt II K 958/20 za czyn popełniony w dniu 13 lutego 2020 r. z art. 286 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; postanowieniem Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie VI Kow 3146/21/el z dnia 3 listopada 2021 r. udzielono zgodę na odbywanie kary 6 miesięcy pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego - kara odbyta w systemie dozoru elektronicznego z dniem 15 lutego 2022 r.;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Starogardzie Gdańskim z dnia 18 czerwca 2021 r. sygn. akt II K 1270/20 za czyn popełniony w dniu 07 marca 2020 r. z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. na karę łączną roku i 11 miesięcy ograniczenia wolności w rozmiarze po 40 godzin miesięcznie nieodpłatnej pracy na cel społeczny - kara podlega wykonaniu;

- wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 30 czerwca 2021 r., sygn. akt II K 60/21 za czyn popełniony w dniu 8 lutego 2020 r. z art. 286 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności w rozmiarze po 30 godzin miesięcznie nieodpłatnej pracy na cel społeczny - kara podlega wykonaniu.”

Wyrokiem łącznym z dnia 21 czerwca 2022 r., sygn. akt II K 1207/21, na podstawie art. 85 § 1 k.k., art. 86 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 570 k.p.k. połączył orzeczone w sprawach II K 1270/20 i II K 60/21 jednostkowe kary ograniczenia wolności i wymierzył jako karę łączną 2 (dwa) lata i 4 (miesiące) ograniczenia wolności w rozmiarze po 32 (trzydzieści dwie) godziny miesięcznie nieodpłatnej pracy na cel społeczny.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 29 czerwca 2022 r.

Od opisanego, prawomocnego orzeczenia kasację wywiódł Prokurator Generalny, zaskarżając je w całości, na korzyść skazanej N. B. Zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego i materialnego - art. 413 § 1 pkt 4 i § 2 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k. oraz art. 86 § 1 k.k., polegające na połączeniu trzech kar jednostkowych ograniczenia wolności

orzeczonych wobec skazanej N. B. wyrokami: Sądu Rejonowego w Stargardzie Gdańskim, sygn. akt II K 1270/20 (dwóch w wymiarze: 1 roku i 10 miesięcy oraz 6 miesięcy, niewskazanych w komparycji i sentencji rozstrzygnięcia) i Sądu Rejonowego w Siedlcach, sygn. akt II K 60/21 (10 miesięcy), a następnie w ich miejsce wymierzenie kary łącznej 2 lat i 4 miesięcy ograniczenia wolności w rozmiarze po 32 godziny miesięcznie nieodpłatnej pracy na cel społeczny, a więc w wymiarze wyższym, niż przewidziany przez ustawodawcę”

i wniośł

o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zaskarżony kasacją wyrok niewątpliwie wydano z rażącym naruszeniem przywołanych w niej przepisów.

Rację ma autor kasacji wskazując, że zaskarżony wyrok łączny, w którym orzeczono karę łączną 2 lat i 4 miesięcy ograniczenia wolności, został wydany z rażącym naruszeniem prawa materialnego. W art. 86 § 1 k.k. ustawodawca określił bowiem górną granicę kary łącznej ograniczenia wolności, tj. 2 lata, której nie można przekraczać.

Sąd Rejonowy w Siedlcach w zaskarżonym wyroku łącznym przekroczył tę granicę, czym dopuścił się rażącej obrazy przepisu art. 86 § 1 k.k. Wskazane uchybienie miało istotny wpływ na treść wyroku, skoro orzeczono wobec skazanej karę łączną w wymiarze powyżej maksymalnej, zakreślonej przez ustawodawcę, granicy kary łącznej ograniczenia wolności.

Z tego względu należało uchylić zaskarżony wyrok i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania, podczas którego Sąd Rejonowy powinien wymierzyć karę łączną w granicach określonych we wskazanym przepisie prawa materialnego.

(AK)

[ms]